

обязанността да плаща богослужебните расходи и да дава платитъ на свѣщенниците. Всичката тѣзи операция ся показала твърдъ удобна по слѣдующия расчетъ: имѣнията на духовенството донасали на господарството 70 милиона годишенъ приходъ, а приходътъ отъ поземелната собственостъ тогава ся равнявалъ въ Франция на — тридесетъ и третя часть отъ продажната цѣна, слѣдователно, като помножиме 70 на 33, ще получиме 2310, и така, указва ся, че ако продадътъ церковните имущества, ще зематъ 2310 милиона. Тѣзи сума трѣбвало да употребътъ за откупванието на шестъ — проценти и седемъ — проценти господарственни бумаги; когато би ся произвелъ този откупъ, тогава господарството би ся освободило отъ 150 милиона ежегодни проценти; ако изъ тѣзи, които оставатъ економия, господарството употребява 150 милиона, пакъ даже и 100 за издържанieto на църквата, то все-така, господарството ще има всѣка година по 50 милиона чистъ приходъ.

Цифритъ били голѣми, но расчетътъ билъ не въренъ въ основанието. Първо, въ общата сума на приходитъ, която ся равнявала на 70 милиона, влизали и приходитъ отъ имѣнията на малтийския орденъ и отъ имуществата, които принадлежали на училищата и болницитъ, съ исключение на тѣзи имѣния и имущества, които по мнѣнието на цѣлото събрание трѣбвало да останатъ неприкъсновенни, церковните имущества давали не 70 а 50 милиона приходъ. Второ, всичкитъ церковни имущества не сж ся съ-